

Montmeló

A petició del Batlle, íntim amic de don Santiago de Riba i d'Espanya, el Governador ha prohibit la celebració d'un ball que estava anunciat per al dia 14, vigília de la Festa Major d'aquest poble nostre. Per a aqueixa resolució, que nosaltres considerem arbitrària, la primera autoritat de la província no ha donat cap raó que la justifiqui. Sols sabem que nostre *respectable* Alcalde, perquè en l'ànim del Governador exercís pressió ben ferma, li digué que a Montmeló la gent és de costums morigerades, i que si autoritzava aquell ball, que ell ja havia prohibit, no responia del que podria venir, tota vegada que, com els veïns anirien a dormir tard, a l'endemà no podrien assistir—com és costum tradicional en aquest poble—als *divinos oficios* i altres festivitats religioses.

Per a protestar d'aquest atropell als drets que tenen els veïns de Montmeló a divertir-se, be i honoradament, tal i com considerin més agradós, hem acudit a la Premsa en la seguretat de que tots quants s'enterin d'aquest procedir del nostre Batlle reconeixeran del què és capaç aquest home que, per a privar un ball, es val de la força del Governador.

Cal remarcar darrerament que la orquestra que havia de fer el ball és la mateixa que el dia següent ha de cantar l'ofici. Ens entenem?... Ah, senyor Alcalde, senyor Alcalde!... Que en farà gaires, d'Alcaldades?... Perquè, qui fa un cove fa un cistell.

Crònica de teatres

La Dolorosa

Tal com vàrem anunciar, diumenge nit tingué lloc al teatre de La Unió Liberal l'estrena del poema dramàtic de Ventura Gassol, «La Dolorosa», per la companyia Vila-Daví.

Molt abans de donar començ la vetllada, la sala oferia un aspecte brillantíssim, essent ocupades totes les localitats, palesant-se el desig de presenciar la millor obra (segons la premsa) del gloriós poeta.

Hem d'ésser sincers, i malgrat que l'autor (molt admirat), ens honora amb llur talent, hem de dir que si bé no sortirem defraudats del teatre, creiem que l'obra no correspongué pas a l'expectació desvetllada. Adhuc estranyem com la crítica, arran de l'estrena, coincidís en qualificar-la de quelcom excepcional. Nosaltres opinem que l'admirat poeta no ha fet pas una gran troballa. No serà pas aquesta l'obra per la qual sigui perpetuat el nom de son autor; és dir, no la trobem que pugui arribar a ésser l'obra de «guerra», de combat, que diguéssim, com la generalitat d'autors han aconseguit, en trobar-se al pinacle de la glòria. Si bé la trobem rimada en forma magnífica, excel·lent, que ja de per sí acredita l'alta valor poètica de Gassol, és mancada d'ambient, l'argument no és el més propici per entusiasmar als assistents que representin tots els sectors d'un poble. I és que cal

convenir, senyor, que els miracles, avui per avui, viuen al marge de tot atractiu o creença, per a deixar pas a les realitats. Convinguem que si el treball meritíssim del llorejat poeta arriba a ésser encaminat a ornamentar el poema amb matèria vivent, real, en lloc d'aquesta fisonomia poc grata a les generacions actuals, estem segurs que l'èxit hauria estat molt més falaguer. En fi, creiem que una volta passats aquests moments de justíssims clams de tot un poble que en representar-se l'obra homenatja l'autor com a rèplica a les vicissituds sofertes per qui sols ha comès el delictes d'estimar amb desfici la terra nostrada, l'importància de l'obra serà relativa.

Amb tot, cal recordar que en alguns fragments ens sentírem subjugats, emocionats, delectant-nos amb el ritme suau, dolcíssim, del poema.

L'interpretació fou excel·lent, en particular el treball de Maria Vila, que estigué senzillament com el «peix a l'aigua». Sembla talment com si el poema sigui emmotllat a les envejables condicions artístiques de la il·lustre actriu que sentim i lamentem no veure-la més sovint per a esplai de l'esperit, car en llur treball hi brolla la poesia a dolls.

La presentació, molt acurada; essent despedits els simpàtics artistes amb gran simpatia i respecte. Tots ajuntàrem les mans, en gràcia a la feliç interpretació i bona part dels aplaudiments, més que per l'importància de l'obra, foren dirigits espiritualment a l'autor, desitjant de veure reintegrats a la seva llar tots els que, per dissort, resten encara fronteres enllà.

FANNY

Revisat per la censura governativa

Crònica d'esports

Partits amistosos

Atlètic Sabadell, 2-Granollers, 2

El Granollers diumenge passat va jugar al camp de l'Atlètic de Sabadell un partit amistós de festa major.

Un i altre equips aliniaren nous elements i el Granollers inclús alguns reserves, motiu pel qual tant l'Atlètic com el Granollers no rendiren l'acostumat.

A la primera part, l'Atlètic va entrar dos gols i dominà al Granollers.

En canvi, a la segona part foren els granollerins que dominaren, obtenint l'empat per mitjà d'en Muñoz.

Gallofré, López, Lladó, Faig, Sala, Moret, Arribas, Muñoz, Pey, Martí i Antich foren els jugadors que presentà el Granollers.

Va arbitrar el col·legiat *amateur* Armengol, força deficient.

Granollers (segon), 1 - Americà, 3

Ràpids, 7 - Penya Picarol, 1

La Roca, 1 - Penya Blau-Grana, 1

Aquests partits foren jugats en el terreny del club anomenat en primer terme, així com, també el partit Ràpids-Picarol.

D'ells sobressurt la derrota del segon equip granollerí i la victòria del Ràpids damunt el Penya Picarol.

Homenatge al Granollers

Granollers-Atlètic de Sabadell

Per a avui és concertat un partit amb l'Atlètic de Sabadell, d'homenatge als jugadors granollerins.

El merescut homenatge als jugadors del Granollers tindrà acabament a l'Hotel Europa amb un sopar, al qual hi poden concórrer tots quants socis i aficionats ho desitgin.

El tiquet corresponent pot adquirir-se a l'estatge social (La Unió Liberal), al preu de 7 pessetes.

Hom ens diu que assistiran als actes d'avui moltes personalitats de la Federació.

GOL

DARRERA HORA

Recollim el rumor, propagat amb insistència per persones que poden estar ben enterades, de que en la primera sessió que celebrarà el Ple de l'Ajuntament, l'Alcaldia proposarà (d'acord amb el pla d'economies del conseller delegat del Col·legi de Segona Ensenyança, senyor Cunillera), la dissolució de l'Institut d'Estudis Superiors; ço és, el tancament del Col·legi de Segona Ensenyança i l'Escola Elemental del Treball.

Hom diu també que tot seguit s'acordarà obrir de nou el Col·legi amb sis o set professors de primera i costant sols a l'Ajuntament unes vint-i-cinc mil pessetes.

Tot això que hom diu està molt bé; però nosaltres sabem més coses. Sabem del cert que a l'hora de fer l'Alcalde de R. O., quan dimittí el senyor Lamarca, havia d'ésser nomenat un senyor industrial mecànic que tenia per única missió a complir, fer entrega del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança als Germans de les Escoles Cristianes; i que d'aquest assumpte se n'ha parlat més d'una vegada en el Govern Civil de la Província, per part dels amics de l'Alcalde, senyor Rosàs.

Sabem també que aquests sis o set professors de primera vestiran hàbit amb mànegues cusides, i que no solament no costarà cap centim a l'Ajuntament, sinó que s'ha ofert ingressar un tant per cent crescut de tot quant es pagui per mensualitats.

Hi veiem masses avantatges i estem escamats. *Donem avui el crit d'alerta*

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Anís
Picarol

Demanen-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5